Wasto na Pagsunod sa Sabado

Pangunahing Talata: "Sinabi niya sa kanila, Ang sabbath ay ginawa para sa tao, at hindi ang tao para sa sabbath: Kaya ang Anak ng tao ay Panginoon din ng sabbath." Marcos 2:27,28

Piniling Kasulatan: Marcos 2:23-28

Ang ika-apat na utos na ibinigay ng Diyos sa Israel ay: "Alalahanin mo ang araw ng Sabado, upang gawing banal ito. … Sa araw na iyon, huwag kang maggawa ng anumang gawain." (Exodo 20:8-11). Ipinaliwanag ng Diyos ang kahulugan ng utos, na nagsasabi: "Ito ay isang tanda sa pagitan ko at sa iyo sa lahat ng inyong mga salinlahi; upang malaman ninyo na ako ang Panginoon na nagpapabanal sa inyo." Exodo 31:13,14

Sa pamamagitan ng propeta Isaias, ibinigay ng Diyos ang mas malalim na kahulugan ng utos na ito, na nagpapaliwanag, "Kung tatawagin ninyong kagalakan ang Sabado at ang banal na araw ng Panginoon na marangal; at kung igagalang ninyo ito sa hindi pagsunod sa inyong sariling mga lakad at sa hindi paghahangad ng inyong sariling kaluguran o sa pagsasalita ng mga salitang walang kabuluhan, kaniya kayo'y magagalak sa Panginoon." Isaias 58:13,14

Ang layunin ng isang araw na pahinga na ito bawat linggo ay hindi lamang para sa pisikal na

kapahingahan, kundi higit sa lahat, ito ay inilaan, gaya ng ipinaliwanag sa pamamagitan ng propeta Isaias, upang maging isang araw para sa pagninilay-nilay sa Diyos at pagbibigay-pugay sa kaniya nang may kagalakan. Walang utos na ibinigay si Jesus o ang mga Apostol sa simbahan tungkol sa araw ng Sabado. Gaya ng isinulat ni Pablo, "Sapagkat hindi kayo nasa ilalim ng kautusan, kundi ng biyaya." Roma 6:14,15

Gayunpaman, noong panahon ng unang pagparito ni Jesus, maraming lider ng relihiyong Hudyo ang naging pormalista, na mas binigyang-diin ang literal na mga utos kaysa sa mas malalim nilang kahulugan. Sa araling ito, inakusahan ng mga Pariseo ang mga disipulo ni Jesus ng paglabag sa Sabado, dahil habang dumaraan sila sa isang bukid ng butil at dahil nagutom sila, nagkuskos sila ng ilang butil sa kanilang mga kamay upang kainin ito. Lucas 6:1,2

Hindi nilabag ni Jesus ang utos ng Sabado, ni tinuruan Niya ang ibang mga Hudyo na gawin ito. Siya ay isang Hudyo at obligado na sumunod sa Sabado. Gayunpaman, tinutulan Niya ang mga walang katuturang maling interpretasyon ng mga utos ng Diyos. Dahil dito, ipinaliwanag ni Jesus sa araling ito na "ang Sabado ay ginawa para sa tao."

Ang salitang "Sabat" ay nangangahulugang pahinga. Sa ibang bahagi, isinulat ni Pablo, "Tayong mga naniwala ay pumapasok sa pahinga." (Hebreo 4:3). Ito ay pahinga ng pananampalataya at pagtitiwala sa Panginoon, at hindi ang literal na pisikal na pahinga ng mga Hudyo. Nagpatuloy ang Apostol, "May natitira pa ngang kapahingahan para sa bayan ng Diyos. Sapagkat ang sinumang

pumasok sa kanyang kapahingahan, siya rin ay tumigil sa kanyang sariling mga gawain, gaya ng ginawa ng Diyos sa Kanya. Magsikap tayo nga na makapasok sa kapahingahang iyon, baka may mahulog na tao sa kaparehong halimbawa ng kawalan ng pananampalataya." Hebreo 4:9-11

Sa una, tila hindi magkakatugma na "magsumikap" tayo upang "makapasok sa kapahingahan." Gayunpaman, may mahalagang katotohanang ibinigay sa paalalang ito. Ang kapahingahang ito ay yaong ating pinapasok sa pamamagitan ng araw-araw na pagsisikap na paunlarin ang ganap na pananampalataya sa Diyos at pag-asa sa kaniya. Ito ay isang kapahingahan ng buong tiwala sa mga pangako ng Diyos, na nakabatay sa kaalaman, kumpiyansa, at pagsunod. Dahil sa ating relasyon sa Diyos sa pamamagitan ng kaniyang Anak, si Hesus Kristo na ating Panginoon, makakahanap tayo ng espirituwal na lakas sa kapahingahang ito.

Ang ganitong kapahingahan ay magiging katumbas ng ating pananampalataya sa Diyos at sa lahat ng kaniyang mga pangako. Para sa mga tagasunod ng Panginoon, samakatuwid, ang bawat araw ay dapat maging isang Sabado o araw ng pahinga, sa karagdagang kahulugan ng pagmumuni-muni at pagbibigay-pugay nang may kagalakan sa Panginoon sa lahat ng ating mga iniisip, salita, at gawa.